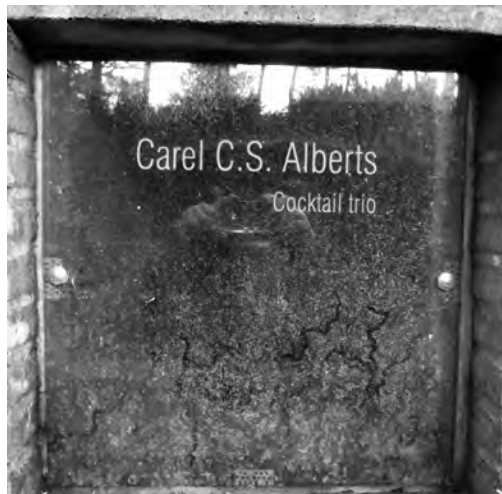

Graven van bekende musici in De Bilt/Bilthoven

Deze keer in de serie graven van bekende Nederlanders in De Bilt/Bilthoven enkele musici uit zowel het klassieke als lichte repertoire.

Carel Cornelis Alberts, musicus, geboren in 1927 te Amsterdam en overleden in 2006 in Hilversum. Zijn asurn is bijgezet op de begraafplaats Den en Rust. Op de afsluitplaat van de nis waarin zich de urn bevindt de tekst:

CAREL C.S. ALBERTS
COCKTAIL TRIO

Carel Cornelis Alberts werd in 1927 geboren in een muzikale familie, zijn vader was violist. Al vroeg begon hij contrabas te spelen en hij ging kort na de oorlog stage lopen bij het Amsterdams Symphonie Orkest onder leiding van Piet van Egmond. In 1951 richtte hij samen met Ad van de Geijn en Tonny More het Cocktail Trio op dat in de jaren vijftig, zestig en zeventig een grote populariteit kende. Zanger en gitarist Tonny More groeide uit tot het gezicht van het Trio, Ad van de Geijn verzorgde de composities en Carel Alberts was de clown van het gezelschap. Vanaf 1954 was het Cocktail Trio ook regelmatig te gast in diverse radioprogramma's zoals *Radio Ziekenbezoek*, samen met de Selvera's in het programma *Palet* van Jan Koopman, en in de Snip en Snap revue *Harte Troef*. Voorjaar 1961 scoorden ze hun grootste hit, *Op een Kangoeroe Eiland*, een bewerking van de Amerikaanse hit *Tie me Kangaroo Down*, en bereikten ze de Nederlandse Top 10. Dat gebeurde ook met *Batje Vier* (De uitvinder van het bier), waarvan de zin "Leve de man die het bier uitvond" een populaire kreet werd in ons land. Het *Vlooiencircus* (tjonge-

Cocktail Trio met Carel Alberts rechts.

jongejonge wat een sprongen) uit 1965 groeide, overgenomen door Winifred Atwell, zelfs uit tot een wereldhit. Maar ook liedjes als *Grote Beer* en *Wie heeft de Sleutel van de Jukebox gezien* waren mateloos populair in die dagen. Behalve liedjes van eigen bodem, stonden Amerikaanse hits met een pakkende Nederlandse tekst op het repertoire. Eind jaren zestig begint het succes af te nemen. Bekend worden ze dan nog met een tv-spotje met de kreet "Leve de man van de SRV van je hiepperdepiep hooray".

Na het overlijden van Tonny More in 1985 viel het trio snel uiteen. Carel Alberts gaat verder onder de naam *Sans Souci*, maar de tijden van grote bekendheid en succes zijn definitief voorbij. In 2006 overlijdt hij op 78-jarige leeftijd in Hilversum aan kanker.

Rian de Waal, pianist, geboren in Zuid Afrika in 1958, overleden te Utrecht in 2011 en begraven op de begraafplaats Den en Rust.

Op zijn graf een grote urn met op de deksel de tekst:

RIAN DE WAAL
8-5-1958 - 25-5-2011

Rian de Waal studeerde piano aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam en nam deel aan diverse masterclasses. In 1983 was

Rian de Waal.

hij de eerste Nederlandse pianist die de finale bereikte van het prestigieuze *Koningin Elizabeth Concours* in Brussel. Daarop volgde een internationale carrière die begint in het Concertgebouw in Amsterdam. Recitals volgden in Duitsland, Polen, Engeland, Frankrijk, België en Amerika. In Nederland speelde hij met diverse orkesten, zoals het Rotterdams Philharmonisch Orkest, het Residentie orkest, het Noord Nederlands Orkest, het orkest van het Oosten, het Gelders Orkest en het

Graf Rian de Waal.

Brabants Orkest. Succesvolle kamer-
muziektournees maakte De Waal met het Da
Camera ensemble door Europa, Amerika en
Azië. Daarnaast maakte hij opnamen voor
radio en televisie. Sinds 2006 was hij artistiek
leider van het *Peter de Grote Festival* in
Groningen en initiatiefnemer van het
Rhijnauwse Kamermuziek Festival in Bunnik.
Tevens was De Waal docent aan het

Koninklijk Conservatorium in Den Haag.
Naast zijn werk als uitvoerend kunstenaar
hield De Waal zich intensief bezig met piano-
transcripties van muziek voor andere bezet-
tingen. Hij gaf recitals waarin hij deze
pianotranscripties speelde en toelichtte en
hij werkte aan een boek over dit onderwerp.
De Waal was getrouwd met de mezzo-
sopraan Marion van den Akker en woonde
sinds 2002 op een boerderij in Valthermond
die ingericht was als concertboerderij en
waar door de stichting *Klassiek in 't Veen*
georganiseerde concerten werden gegeven.
Hij overleed in mei 2011 op 53-jarige leeftijd
in Utrecht aan de gevolgen van een hersen-
tumor.

Wolfgang Wijdeveld, pianist en componist,
geboren in 1910 te Den Haag, overleden in
Laren in 1985 en begraven op de begraaf-
plaats Den en Rust. Op het graf een liggende
steen met de tekst:

ELLEN WIJDEVELD KOHN
30-1-1884 - 22-6-1965

WOLFGANG WIJDEVELD
COMPNIST
9-5-1910 - 12-12-1985

H. TH. WIJDEVELD
ARCHITECT
4-10-1885 - 20-2-1987

Op het beeld van een harpspelende figuur aan de bovenzijde van het graf de tekst:

RUSCHA KOHN SCHONFELD
10-2-1857 - 5-5- 1946

Wolfgang Wijdeveld was de zoon van de architect en graficus Hendrik Wijdeveld en de celliste Ellen Kohn, die beide ook hier begraven zijn. Zijn grootmoeder van moeders kant was de Duits-Joodse pianiste Ruscha Schönfeld die als eerste in 1946 in dit graf is begraven. De sculptuur van de harp met vrouwenfiguur is haar grafmonument. Deze grootmoeder die in 1857 geboren was, heeft persoonlijk grootheden als Johannes Brahms,

Richard Strauss, Max Reger en anderen gekend. Zij sleet haar levensavond in Utrecht. Zijn broer Roland Matthijs ligt in een graf ernaast begraven.

Wijdeveld bezocht het Amsterdams Conservatorium en studeerde onder andere piano bij Willem Andriessen en compositie bij Willem Pijper. Van 1930 tot 1954 was hij pianist en componist bij het *Ballet der Lage Landen*. Met het ballet *Yvonne Georgi* maakte hij in 1939 een tournee naar Amerika. De periode 1940-1947 was hij directeur van de muziekschool in Zwolle, daarna leraar piano aan het Utrechts Conservatorium en van 1966 tot 1970 eveneens aan het Arnhems Conservatorium. Tussendoor maakt hij in 1962/63 samen met

Wolfgang Wijdeveld.

Graf Wijdeveld.

zijn vader een tournee door Amerika, waarbij hij de lezingen van zijn vader over bouwkunst en muziek muzikaal illustreerde. Wijdeveld gaf ook jarenlang schoolconcerten en lezingen voor volksuniversiteiten. Gedurende de periode 1956 - 1968 was hij ook muziekcriticus bij het Vrije Volk. Ook was hij bestuurslid van de Vereniging van Docenten aan het Utrechts Conservatorium en de Koninklijke Nederlandse Toonkunstenaars Vereniging. Wijdeveld schreef vooral kamermuziek, maar ook een tiental balletten, een symphonische Overture en een aantal liederen. In 2000 verscheen posthuum een cd met de eigen

opnamen van Wijdeveld. Wijdeveld was meerdere malen gehuwd en moest meerdere kinderen onderhouden, reden waarom hij veel schoolconcerten en lezingen moest geven. Hij overleed in 1985 op 75-jarige leeftijd, overleefd door zijn vader die 101 zou worden.

Wim Krommenhoek is een gepensioneerd bioloog die bijna 40 jaar docent is geweest aan Het Nieuwe Lyceum te Bilthoven. Na zijn studie en promotie aan de RU Utrecht bracht hij eind jaren 60 met zijn gezin enkele jaren door in Uganda voor onderzoek en onderwijs. Naast zijn onderwijsbaan had hij een reisbureau dat excursies en expedities voor biologen en natuurliefhebbers organiseerde naar bijzondere natuurgebieden in de tropen. Ook schreef hij enkele boeken voor het onderwijs. Na zijn pensionering hield hij zich actief bezig met de lokale geschiedenis hetgeen resulteerde in een aantal publicaties in de Biltse Grift.